

Poetisk hilsen til Hans Raben. 25. august 2010 - fra visse lyrisk stemte rådsmedlemmer.

Metodi: På Tankens Slot bor Studenten ---

Eengang i Jylland gik lille Hans.
Han skulle være mulermester.
Men det var ikke hans yndlingsstjans,
for han så meget op til præster.
Så sagde han til sin kære far og mor:
" Nu skal I stole fast på disse ord:
Når jeg igen kommer herhen,
Så er jeg blevet hr. pastoren. "

Han tog en tur over lærersest.
Det var en omvej. Ku' han li' (d)en ?
Han vidste jo, at hans sande hjem,
det fundt han i teologien.
Så fik han kjole , krave og kollats.
Og i det jyske blev der nok gjort stads:
" Se nu vær ven, som kom igen !
Her går lyslevende pastoren "

Og tænk, i Ordrup ved København
der sandt den jyske Hans sit virke.
Han havde ganske vist skiftet navn,
som " pastor Raben " gik i kirke,
men indeni var han den samme Hans,
en hjælpsom, venlig mand, bestred med glans
embedets pligt, helt uden svigt-
sa' folk i sognet om pastoren.

Men trods eksamen og andet navn
og flittigt præstekald i østen,
han glemte aldrig sin fødestavn.
Det kan man høre straks på røsten.
Man i privaten ham forfremmet har.
Han skal nu tituleres " bedstefar "
Barnegråds lyd er ham en fryd.
Af glæde stråler nu pastoren.

Som tiden går !. Ak, han blev halvfjerds
Og måtte la' sig pensionere.
Det kom ham sandelig slem på tværs.
Han ville præd'ke, konfirmere -----
Men han fik afskedsfest og gavebord,
Og nu restorer kun det sidste ord:
For hvad han ga(v) -- tak skal han ha' --
Og skal vi hilse på pastoren. !